

Nyhedsbrevet den 1ste

Velkommen til det nye år og Advokatfirmaet Drachmanns Nyhedsbrev Den 1 ste. – januar 2015.

2014 var endnu et travlt år i Advokatfirmaet Drachmann. Vi oplevede en fortsat tendens mod bedre tider, og havde en stigning i sager vedrørende handel med fast ejendom, virksomhedsoverdragelser og investeringer. Antallet af sager om konkurs og rekonstruktion af insolvente virksomheder over året viste en faldende tendens. Advokatfirmaet Drachmann er dog fortsat den mest benyttede advokatvirksomhed på Lolland Falster inden for konkurs og rekonstruktion.

På personalesiden glæder vi os over, at vi i december 2014 fik sekretær Christina Axelsen tilbage fra barsel, og at advokaterne Michelle Ljungstrøm og Christina Iversen kommer tilbage i 1. kvartal 2015.

Med tak for det gode samarbejde til vores klienter og samarbejdspartnere ønsker vi, at alle får et forhåbentlig godt og lyst nytår.

Vi ønsker dig god læselyst med nyhedsbrevet.

Morten Ammentorp, Morten Jensen og Lone Rømø.

Indhold

- Ændringerne af lejeloven er udskudt og træder IKKE i kraft den 1. januar 2015
- Ændring af landbrugsloven.
- Ændret opgørelse af unges erhvervsevnetabserstatning.
- Den nye selskabsform – medarbejderinvesteringsselskab.
- Ejerforhold til selskaber der skal registreres i online ejerregister.
- Skærpede krav til stiftelse af andelsboligforeninger.
- Produktansvar for tobak.
- Genoptagelse af erhvervsevnetabserstatning.
- Nye regler for fratrædelsesgodtgørelse.

Ændringerne af lejeloven er udskudt og træder IKKE i kraft den 1. januar 2015

Folketinget har endnu ikke behandlet lovforslaget om ændringer af lejeloven, som ellers var annonceret til at træde i kraft den 1. januar 2015.

Lovforslaget 1. behandles i december 2014 og forventes vedtaget i løbet af foråret 2015.

Vi vil på vores hjemmeside meddele, når lovforslaget er vedtaget, ligesom vi i løbet af foråret 2015 vil holde gå-hjemmøde om de vedtagne ændringer.

Spørgsmål kan rettes til
Advokat (H), partner
Morten Ammentorp
ma@drachmann.com

Ændring af landbrugsloven

Den 11. december 2014 ændrede Folketinget landbrugsloven, så der nu er udvidet adgang for selskaber m.v. til at erhverve landbrugsejendomme. Samtidig blev reglerne om fortrinsstilling til suppleringsjord ophævet. Loven træder i kraft 1. januar 2015.

Regler om fortrinsstilling til suppleringsjord ophæves

De hidtil gældende regler om ret til suppleringsjord og annonceringspligt ophæves. Lovændringen indebærer således, at det ikke længere skal undersøges, om der er naboer, der ønsker fortrinsstilling, og der skal afgives færre oplysninger end hidtil i forbindelse med afgivelse af erklæring om overholdelsen af landbrugslovens regler.

Hovedprincippet i de hidtil gældende regler om fortrinsstilling var, at når en erhverver af en landbrugsejendom i forvejen var ejer eller medejer af en eller flere landbrugsejendomme, og arealet af den erhvervede ejendom og de i forvejen ejede ejendomme oversteg 150 ha, kunne der normalt ikke meddeles tilladelse til erhvervelsen, hvis ejeren af en nærliggende

landbrugsejendom havde ønske om fortrinsstilling til suppleringsjord.

Disse regler er ophævet i deres helhed med virkning for aftaler om overdragelse af landbrugsejendomme indgået efter lovens ikrafttræden den 1. januar 2015.

Selskabers mv. ret til at erhverve landbrugsejendomme

Lovændringen indebærer, at der ikke længere stilles krav om en "landmand" i selskabet med bestemmende indflydelse, når en landbrugsejendom ejes i selskabsform.

Samtidig indføres mulighed for, at også andre virksomhedsformer end aktie- og anpartsselskaber samt fonde og forsikringselskaber kan erhverve landbrugsejendomme.

Hidtil har det været et krav, ved køb af landbrugsejendomme i selskabsform, at en såkaldt "landmand" i selskabet opfyldte de betingelser om bopælspligt og fortrinsstilling, der gælder for personligt at kunne erhverve den pågældende landbrugsejendom.

Baggrunden for denne regel var at sidestille selskabers erhvervelse af landbrugsejendomme med personers erhvervelse af landbrugsejendomme i relation til landbrugslovens erhvervelsesregler. En landmand kunne således ikke undgå landbrugslovens erhvervelsesbetingelser ved at erhverve i en selskabskonstruktion.

Konsekvensen af lovændringen forventes at være, at særligt de større landbrugsbedrifter i øget omfang vil blive organiseret i virksomhedsform, ligesom det vil kunne forventes, at nogle af disse vil kunne vokse sig væsentligt større, end normen er i dag. Blandt andet vil muligheden for at rejse investeringskapital give mulighed for at skaffe væsentligt mere egenkapital til sådanne virksomheder, end det er muligt under et traditionelt selveje.

Lovændringen vil samtidig gøre det nemmere for familier at lade penge stå i fødegården, f.eks. som familieaktieselskab, ligesom ændringen forventes at gøre det lettere for f.eks. en forbrugergruppe at investere i en gård, der kan producere fødevarer til gruppen (andelsbrug m.v.).

Endelig forventes lovændringen at øge unge landmænds adgang til at etablere sig, idet en ung landmand som forpagter vil kunne etablere sig som landmand, uden at skulle rejse væsentlig kapital.

Der gælder fortsat et krav om fast bopæl ved aktie- og anpartsselskabers erhvervelse af landbrugsejendomme. Nu kan bopælskravet dog opfyldes af enhver, og svarer således i princippet til den upersonlige bopælspligt, der gælder ved personers erhvervelse af landbrugsejendomme. Den bopælspligt, der indtræder ved personers erhvervelse af landbrugsejendomme, kan således opfyldes ved, at en anden person end erhververen tager fast bopæl på ejendommen eller på en anden landbrugsejendom, som erhververen er ejer eller medejer af.

Leje af mindre arealer til haveformål

Endelig indfører lovændringen en bagatelgrænse for forpagtningsreglerne, der gør det muligt, uden tilladelse, at leje mindre arealer under 1.000 m² fra en landbrugsejendom, til anvendelse til haveformål.

Spørgsmål kan rettes til
Advokat (H), partner
Morten Jensen
mj@drachmann.com

Ændret opgørelse af unges erhvervsevnetabserstatning

Højesterets afgørelse

I 2013 traf Højesteret afgørelse om fastsættelse af erhvervsevnetabserstatning til en handelsskoleelev, der var optaget på handelsskolens grundforløb.

I forbindelse med en trafikulykke blev skadelidte påført et erhvervsevnetab på 100 %.

Erhvervsevnetabserstatningen blev opgjort i overensstemmelse med erstatningsansvarslovens § 7, stk. 2 og fastsat på grundlag af en skønsmæssig årsløn.

Årslønnen blev fastsat til kr. 240.000,00, svarende til årslønne for en nyuddannet butiksassistent.

Da trafikulykken skete, resterede der 1 år og 5 måneder af grundforløbet, og efterfølgende 2 år på hovedforløbet.

Erhvervsevnetabserstatningen der blev tilkendt, udgjorde kr. 2.445.000,00.

Hvis udmålingen var sket efter normalårslønnen, i henhold til erstatningsansvarslovens § 8, svarende til, at skadelidte gik i gymnasiet, ville erhvervsevnetabserstatningen have været kr. 1.240.000,00 større.

Dommen er trykt i ugeskrift for retsvæsen 2013.3067H

Ligestilling af unge under uddannelse

Ved lovændring af erstatningsansvarslovens § 7, stk. 2, er der er indsat yderligere et 2. punkt,

”for en skadelidte, som er optaget på en gymnasial uddannelse, eller på den grundlæggende del af en erhvervsuddannelse, fastsættes årslønnen på baggrund af normallønnen i § 8, med mindre der er konkret grundlag for at foretage et skøn i medfør af 1. punkt.”

Ved lovændringen sker der en justering af beregningsprincipperne for udmåling af erhvervsevnetabserstatning, for så vidt angår skadelidte, der er optaget på en gymnasial uddannelse, eller på den grundlæggende del af en erhvervsuddannelse.

Herved tilsigtes det, at unge mennesker, der påføres et erhvervsevnetab, mens de er i den tidlige del af deres uddannelsesforløb, som udgangspunkt tilkendes den samme erhvervsevnetabserstatning, uanset hvilken ungdomsuddannelse de er optaget på.

Ikrafttrædelse

Lovændringen træder i kraft den 1. januar 2015, og finder således anvendelse på skader, der sker efter lovens ikrafttrædelse.

Spørgsmål kan rettes til
Advokat (H), partner
Lone Rønmø
lr@drachmann.com

Endnu en ny selskabsform - medarbejderinvesteringsselskaber

Folketinget har netop i december 2014 vedtaget Lov om medarbejderinvesteringsselskaber (Lov 2014-12-09 nr. 1284), som indfører endnu en ny selskabsform i Danmark – medarbejderinvesteringsselskaber (forkortet MS).

Samtidig har Folketinget besluttet, at erfaringerne med det nye medarbejderinvesteringsselskab skal evalueres om 3 år.

Medarbejderinvesteringsselskabet er en ny selskabsform, hvor både formålet og deltagerne er tæt knyttet til selskabet. I selskabets ledelse skal således både virksomheden og medarbejderne være repræsenteret.

Formålet med loven er at indføre en forsøgsordning med medarbejderinvesteringsselskaber, hvorigennem medarbejdere kan indskyde lønmidler til gavn for den virksomhed, som medarbejderne er ansat i. Medarbejdernes indskud skal ske med henblik på at tilvejebringe nødvendig finansiering til at modernisere og udvikle den pågældende virksomhed. Finansieringen udgør risikovillig kapital (f.eks. egenkapital, ansvarlig lånekapital eller efterstillet lånekapital).

Medarbejderinvesteringsselskabet skal registreres i, og have sine vedtægter godkendt af, Erhvervsstyrelsen og skal bestå af to typer deltagere: En virksomhedsdeltager og en eller flere medarbejderdeltagere. Virksomhedsdeltageren, der skal være et aktie- eller anpartsselskab, hæfter personligt og ubegrænset, mens medarbejderdeltagerne alene hæfter begrænset med de indskudte lønmidler, og risikerer dermed kun at miste deres indskudte løn.

Der er i loven ikke sat begrænsninger for, hvilke selskaber der kan anvende den nye model. Det er heller ikke et krav, at alle medarbejdere deltager i medarbejderinvesteringsselskabet.

Derimod er der en begrænsning af, hvor stort et indskud den enkelte medarbejder må indskyde i medarbejderinvesteringsselskabet. Den enkelte medarbejder, som deltager i medarbejderinvesteringsselskabet, må maksimalt indskyde 7,5 % af medarbejderens kontantløn (minus AM-bidrag), dog maksimalt kr. 30.000 pr. år.

Vælger en eller flere medarbejdere at indtræde i et medarbejderinvesteringsselskab, kan det enten ske ved en

individuel eller en fælles aftale. Når en medarbejder er indtrådt i medarbejderinvesteringsselskabet, bindes medarbejderens indskud i minimum i 3 år, hvorefter der er mulighed for at trække det ud igen.

Etableres der et medarbejderinvesteringsselskab, er hovedreglen, at selskabet ledes af en bestyrelse, som består af lige mange repræsentanter valgt af henholdsvis virksomhedsdeltageren og af medarbejderdeltagerne, med mindre andet fremgår af vedtægten. Virksomhedsdeltageren har ligeledes mulighed for at ansætte en direktør til at varetage den daglige ledelse af medarbejderinvesteringsselskabet. Hvis der ansættes en direktør, udgør bestyrelse og direktøren ledelsen i medarbejderinvesteringsselskabet.

Samtidig med vedtagelsen af Lov om medarbejderinvesteringsselskaber, har Folketinget tillige vedtaget ændringer i skattelovgivningen, således at der ikke skal betales indkomstskat af indskudte lønmidler i medarbejderinvesteringsselskabet, men skattebetalingen udskydes, indtil resultatet af investeringen udbetales.

Spørgsmål kan rettes til
Advokat (H), partner
Morten Ammentorp
ma@drachmann.com

Ejerforhold til selskaber skal nu registreres i online ejerregister

Fra den 15. december 2014 skal ejerskab eller panteret til 5% eller mere af et selskabs aktier/anpart eller stemmer registreres i Det Offentlige Ejerregister.

Formålet med Det Offentlige Ejerregister er at skabe øget åbenhed og gennemsigtighed omkring ejerforholdene i danske selskaber.

Registrering i Det Offentlige Ejerregister foretages på virk.dk.

Frister og overgangsordning

Alle eksisterende og nye aktieselskaber (A/S), anpartsselskaber (ApS), Iværksætterselskaber (IVS), partnerselskaber (P/S) og

europæiske aktieselskaber (SE) skal registrere deres ejere i ejerregistret på baggrund af ejernes indberetninger.

Selskaber, der er stiftet den 15. december 2014 eller senere, skal registrere deres ejere senest 14 dage efter stiftelsen.

Selskaber, der er stiftet den 14. december 2014 eller tidligere får 6 måneder til at foretage registreringen af deres nuværende ejerforhold sådan som de ser ud pr. 14. december 2014.

Ændringer i ejerforhold i disse selskaber, der sker den 15. december 2014 eller senere, skal dog registreres indenfor 14 dage.

Ejerregistret dækker langt de fleste selskaber

Alle eksisterende og nye aktieselskaber (A/S), anpartsselskaber (ApS), Iværksætterselskaber (IVS), partnerselskaber (P/S) og europæiske aktieselskaber (SE) skal registrere deres ejere i ejerregistret på baggrund af ejernes indberetninger.

Sammenhæng mellem ejerbog og ejerregister

Ejerbog og Ejerregister er to forskellige ting, og de fleste selskaber skal fremover registrere begge steder. Ejerbogen er selskabets egen fortegnelse over samtlige kapitalejere og panthavere. Den skal ikke offentliggøres, men være tilgængelig for de offentlige myndigheder, eksempelvis SKAT.

Selskabet kan vælge af føre ejerbogen selv, anvende en løsning fra en professionel udbyder eller anvende Erhvervsstyrelsens online ejerbog, hvorfra udvalgte oplysninger automatisk kan overføres til Ejerregistret.

Spørgsmål kan rettes til
Advokat (H), partner
Morten Jensen
mj@drachmann.com

Skærpede krav til stiftelse af andelsboligforeninger

Ændring af andelsboligloven i 2013

I 2013 blev der vedtaget ændringer af andelsboligloven for at imødegå spekulation i nystiftede andelsboligforeninger, og

sikre, at køber fik en række nøgleoplysninger om andelsboligen, i forbindelse med køb af andele.

Ændringerne blev omtalt i Den 1' ste fra juli 2013.

Nye skærpede krav til stiftelse

Den nye ændring af lov om andelsboligforeninger og andre boligfællesskaber i § 2, indebærer, at en andelsboligforening fra 1. januar 2015, kun gyldigt kan erhverve en udlejningsejendom, hvis 60 % af lejerne af lejlighederne, er medlemmer af andelsboligforeningen ved køb af ejendommen.

Tidligere var det kun 33 % af lejerne, der skulle deltage.

Budgetter med finansiering og sammenligningsbudget

Der indsættes en ny § 3 a, hvorefter der inden indgåelse af aftale om en andelsboligforenings erhvervelse af ejendommen, skal være udarbejdet budget for andelsboligforeningen med beregninger for alle finansieringsforslag, der overvejes i forbindelse med køb af ejendommen.

Herudover skal der være et sammenligneligt budget, baseret på finansiering af foreningens køb af ejendommen, med et 30-årigt, konverterbart, fastforrentet realkreditlån, med afdrag.

Budgetterne skal dække samtlige poster for andelsboligforeningens økonomi, og dække en periode på mindst 10 år fra stiftelsen.

Øvrige kendte og forventede udgifter

Endvidere skal der, for den del af finansieringsperioden, der ikke er dækket af budgetterne, være udarbejdet en prognose, der tager højde for væsentlige, økonomiske forhold i foreningens økonomi.

Således skal alle økonomiske forhold, der var kendskab til, på tidspunktet for stiftelse af andelsboligforeningen, være belyst.

Der skal i budgetterne afsættes udgift til vedligeholdelse af andelsboligforeningen, og vedligeholdelsesbeløbet skal opgøres for henholdsvis hele ejendommen, og pr. m² bruttoetageareal.

Der må i budgetterne ikke medtages indtægter for fremtidige salg af ledigblevne lejelejligheder.

Oplysningspligt for alle långivere

Samtlige långivere til andelsboligforeningen skal indberette en række finansielle nøgleoplysninger om de enkelte

andelsboligforeningers lån til Ministeriet for By, Bolig og Landdistrikter

Det er således ikke alene penge- og realkreditinstitutter, men nu altså samtlige långivere.

CVR-registrering

Endelig bliver det nu obligatorisk, i henhold til § 3 b, at en andelsboligforening skal være registreret i det centrale virksomhedsregister for at sikre, at alle andelsboligforeninger kan identificeres gennem det centrale virksomhedsregister.

Ikrafttrædelse

Loven træder i kraft den 1. januar 2015.

Spørgsmål kan rettes til
Advokat (H), partner
Lone Rømø
lr@drachmann.com

Nye regler for fratrædelsesgodtgørelse

I 2010 udtalte EU-Domstolen i den såkaldte "Ole Andersen-sag", at den hidtidige fortolkning af funktionærlovens § 2a, stk. 3, hvorefter en funktionær er afskåret fra at modtage fratrædelsesgodtgørelse, såfremt han eller hun er berettiget til at modtage alderspension fra arbejdsgiveren, udgør ulovlig forskelsbehandling på grund af alder.

Regeringen har som følge heraf netop fremsat et lovforslag, hvorefter den EU-stridige bestemmelse udgår, ligesom der sker en generel forenkling af reglerne om fastsættelsen af størrelsen af godtgørelsen.

Gældende ret

En funktionær, der opsiges og har været uafbrudt beskæftiget i samme virksomhed i 12, 15 eller 18 år, er i henhold til funktionærlovens § 2a på tidspunktet for sin fratrædelse berettiget til en særlig godtgørelse på henholdsvis 1, 2 eller 3 måneders løn.

Bestemmelsens formål er at mildne overgangen til ny beskæftigelse for ældre funktionærer, der har været ansat i den

samme virksomhed i en længere årrække. Ældre funktionærer, der ikke har til hensigt at søge ny beskæftigelse efter fratrædelsen, har dog ikke har ret til en fratrædelsesgodtgørelse.

Efter gældende ret mister funktionæren retten til fratrædelsesgodtgørelse, såfremt funktionæren er berettiget til at oppebære folke- eller alderspension fra arbejdsgiveren ved fratrædelsen, og hvis funktionæren er indtrådt i den pågældende ordning, før funktionæren er fyldt 50 år.

Undtagelsen til retten til fratrædelsesgodtgørelse blev indtil Ole Andersen-sagen fortolket af domstolene sådan, at en funktionær mistede retten til fratrædelsesgodtgørelse, hvis vedkommende havde mulighed for at overgå til arbejdsgiverbetalt alderspension på fratrædelsestidspunktet, uafhængigt af, om funktionæren rent faktisk havde benyttet sig af muligheden.

EU-Domstolen forkastede denne fortolkning idet denne fortolkning var i strid med det EU-retlige princip om forbud mod forskelsbehandling på grund af alder. EU-Domstolen kom frem til, at reglen alene var baseret på et alderskriterium, hvorved der ikke blev taget hensyn til, om den enkelte funktionær havde til hensigt at fortsætte en erhvervmæssig karriere efter fratrædelse.

De danske domstole var derfor tvunget til at ændre den måde bestemmelsen skulle anvendes på, således at fortolkningen af bestemmelsen blev bragt i overensstemmelse med EU-retten. Det skete ved, at sager om funktionærens ret til fratrædelsesgodtgørelse, hvor den pågældende var berettiget til at oppebære pension, blev afgjort således, at hvis funktionæren havde givet afkald på sin alderspension ved aktivt at søge ny beskæftigelse og forfølge en erhvervmæssig karriere efter sin fratrædelse, mistede funktionæren ikke retten til fratrædelsesgodtgørelse.

I januar 2014 udtalte Højesteret i en sag om retten til fratrædelsesgodtgørelse, at der ikke på baggrund af gældende lovgivning eller Ole Andersen-dommen kunne udledes tilstrækkeligt klare retningslinjer for, i hvilke tilfælde en funktionær midlertidigt har givet afkald på alderspension for at forfølge en erhvervmæssig karriere. Højesteret udtalte, at denne afgrænsning bør foretages af lovgivningsmagten, idet spørgsmålet var af politisk karakter og ikke henhørte under domstolene.

Det nye lovforslag

Regeringen har nu fremsat et lovforslag. Det fremsatte lovforslag medfører en betydelig forenkling af den gældende bestemmelse om fratrædelsesgodtgørelse. Undtagelsesbestemmelsen om, at funktionærens ret til fratrædelsesgodtgørelse bortfalder, hvis den pågældende er berettiget til at oppebære folke- eller alderspension, udgår af den nye § 2a.

Hvorvidt funktionæren har ret til eller går på pension, vil derfor ikke have noget betydning for retten til fratrædelsesgodtgørelse, og dermed vil det ikke længere være nødvendigt at føre sager om, hvorvidt en funktionær har forfulgt, eller forfølger en erhvervmæssig karriere efter fratrædelsestidspunktet.

Lovforlaget indeholder endvidere en forenkling af reglerne om fastsættelse af størrelsen af fratrædelsesgodtgørelsen. En funktionær, der har været ansat i 12-17 år på fratrædelsestidspunktet, er berettiget til en godtgørelse på 1 månedsløn, mens en funktionær der har været ansat i 17 år eller derover på fratrædelsestidspunktet, er berettiget til en godtgørelse svarende til 3 måneders løn. Der er derfor ikke længere mulighed for en godtgørelse svarende til 2 måneders løn.

Godtgørelsen efter § 2a får nu, i modsætning til tidligere, karakter af en belønning for langvarigt og trofast arbejde hos den samme virksomhed.

Den forventes, at loven træder i kraft den 1. februar 2015 og får virkning på opsigelser, der finder sted derefter.

Spørgsmål kan rettes til
Advokatfuldmægtig
Rasmus Lindsten
RI@drachmann.com

Genoptagelse af erhvervsevnetaberstatning

Den 30. september 2014, afsagde Højesteret dom om muligheden for at genoptage sag om erhvervsevnetab.

Skadelidtes erhvervsforløb efter skaden

I 2005 fik skadelidte en piskesmældslæsion.

I 2006 startede skadelidte på et natarbejde på fuld tid, til sædvanlig løn for en ufaglært.

Arbejdet var uden fysisk belastning.

Erstatningssagen blev afsluttet således, at skadelidte ikke fik nogen erhvervsevnetaberstatning i 2006.

Skadelidte var beskæftiget med det ufaglærte natarbejde indtil 2008. Skadelidte fik herefter arbejde i samme virksomheds produktionsafdeling, men måtte ophøre på grund af de helbredsmæssige gener efter færdelsuheldet.

Skadelidte blev herefter chauffør på fuld tid, men mistede arbejdet efter et halvt års tid.

Endelig frem til skadelidte i 2010 anmodede om genoptagelse af sagen om erhvervsevnetab, var skadelidte i praktik med løntilskud.

Erhvervsevnetab i 2010

Ansvarsforsikringsselskabet og skadelidte var enige om, at erhvervsevnetabet var på 15 % som følge af færdselsuheldet i 2005, og at erhvervsevnetabet derfor kunne opgøres til en erstatning på ca. kr. 684.000,00.

Ansvarsforsikringsselskabet afslog imidlertid at genoptage sagen, under henvisning til, at der ikke var sket væsentlige ændringer i skadelidtes helbredstilstand.

Genoptagelse

Højesteret fastslog i dommen, at genoptagelse skal ske, ikke bare når der sker en ændring af de helbredsmæssige forhold, men også hvis der sker en ændring i skadelidtes faktiske erhvervsevne, og genoptagelse er således ikke begrænset til de tilfælde, hvor ændringerne i det faktiske grundlag for den tidligere afgørelse vedrører skadelidtes helbred og erhvervsevne, men også hvor ændringerne vedrører skadelidtes faktiske muligheder for arbejde, og dermed indebærer, at skadelidte ikke kan bevare sin tilknytning til arbejdsmarkedet som tidligere.

Skadelidte havde derfor krav på, at ansvarsforsikringsselskabet genoptog sagen om erhvervsevnetabet, i henhold til erstatningsansvarslovens § 11.

Spørgsmål kan rettes til
Advokat (H), partner
Lone Rømø
lr@drachmann.com

Produktansvar for tobak

Højesteret har taget stilling til rygeres adgang til erstatning for tobaksrelaterede skade:

Højesteret har ved dom af 20. november 2014 fastslået, at rygere ikke har krav på erstatning for skader, som er opstået som følge af rygning.

Store amerikanske retssager mod tobaksindustrien fylder fra tid til anden i de danske medier, men nu har de danske domstole haft lejlighed til at tage stilling til spørgsmålet om rygeres adgang til erstatning, som følge af tobaksrelaterede skader.

Retssagen var anlagt mod tobaksindustrien af en eksryger, som var begyndt at ryge i 1956.

Sagen omhandlede spørgsmålet om, hvorvidt tobaksindustrien var erstatningsansvarlig overfor rygere, som var begyndt at ryge og derfor var blevet afhængige af rygning, inden tobaksindustrien blev pålagt at printe advarsler på cigaretpakkerne.

Sagsøger gjorde i sagen gældende, at House of Prince skulle ifalde produktansvar, fordi cigaretterne var defekte i henhold til reglerne herom.

Produktansvar

Reglerne om produktansvar findes i produktansvarsloven.

Produktansvarsloven er som udgangspunkt gældende for alle produkter og derfor også for cigaretter.

Produktansvarsloven har til formål at beskytte forbrugeren mod farlige produkter, som kan medføre skade ved brug.

Hvis en brødrister eksploderer selvom produktanvisningen er fulgt, og det medfører personskaade, vil producenten ifalde

produktansvar. Produktet er defekt, da det ikke lever op til sikkerhedskravet i produktansvarsloven.

Hvis skadelidte kan dokumentere, at et produkt er defekt, er ansvarlig.

Visse produkter som tobak, spiritus og medicin kan dog være farlige for forbrugeren, uden at disse produkter af den grund forbydes.

Skader, som er velkendte for offentligheden og samtidig uundgåelige, kaldes i produktansvarsloven for systemskader.

En producent er ikke ansvarlig for systemskader, hvis det er alment kendt for offentligheden, at produktet er skadeligt, eller hvis producenten på produktet har advaret om risiko for skader ved brug.

Der skal samtidig være tale om et produkt, hvor risikoen for skaderne ved brug er uundgåelig.

Højesteret fandt i dommen, at det allerede i 1956 var offentligt kendt, at rygning var sundhedsskadeligt, og at tobaksindustrien derfor ikke var forpligtet til at advare om risikoen for skader som følge af rygning.

Tobaksindustrien har siden 1991 ved lov været forpligtet til at printe advarsler på cigaretpakkerne.

Advarslerne blev allerede fra 1986 trykt på cigaretpakkerne i mindre format. Dette skete som følge af en frivillig aftale mellem myndighederne og tobaksindustrien.

Med dommen er det fastslået, at cigaretter ikke kan karakteriseres som defekte produkter i henhold til produktansvarsloven, selvom de udgør en risiko for alvorlige skader, og tobaksindustrien er ikke ansvarlig for varigt mén ved rygning.

Spørgsmål kan rettes til
Advokatfuldmægtig
Sissel Egede-Pedersen
Sep@drachmann.com